

„Barkica“, „Deklici z venčkom“ in kaj milo „Zvezdico“. V „Ljubljanskem Časniku“ pa je spisal znamenite „Pripovedke slovenskega národa“, ki jih je po raznih krajih nabral, in dr. Pa tudi po nekaterih slovenskih berilih je natisnjenih nekaj Jeriševih izdelkov, n. pr. v Janežičevem „Cvetniku“.

Mislite si lahko, dragi otroci, kakó britko je presunila novica o Jeriševi nenadni smrti vsakega slovenskega domoljuba! „Novice“ so o tej priliki v št. 73., 1855. l. pisale tako-le: „Z Dunaja smo žalostno novico prejeli, da gosp. Fran Jeriša je ondi za kolero umrl. Nadopolni mladenič — bil je še-le 26 let star — ki se je zdaj po dovršenih pravoslovnih šolah pripravljaj za gimnazijalno učiteljstvo, je bravcem „Novic“ po mnogih lepih spisih in pesnih takó dobro znan, da lahko sami cenijo veliko zgubo, ki je s smrtjo njegovo zadela slovensko slovstvo“.

In res, milo se človeku stori, ko pomisli, da je nadarjeni mladenič, ki je toliko lepega še obetal svoji domovini, moral iti v prezgodnji grob, in to baš takrat, ko je kmalu za vselej imelo odklenkati njegovemu pomanjkanju; ko je imel začeti uživati sad svojega truda! . . .

Po Jeriševi smrti je prišlo še nekaj njegovih spisov v nekaterih slovenskih časopisih na dan.

Otroci, spominjajte se detomilega pokojnega Frana Jerišel (Dalje prih.)

Književstvo.

— V zalogi knjigotrčca Morica Perlesa na Dunaji izišel je ravnokar prvi zvezek knjige „**Theoretisch-praktische Anleitung zum Gebrauche des Lesebuches in der Volks- und Bürgerschule**“. Pisatelj Karl Schubert deli svojo knjigo, ki bode izišla v 12 zvezkih — cena vsakemu zvezku je 30 kr. — v dva dela. V prvem delu obravnava tvarino beril za ljudske in meščanske šole. — Z veseljem bral sem omenjeni prvi zvezek te knjige, nverjen, da bode slehrnemu učitelju bistveno služila pri razpravi nemških beril. Seveda bi bilo dosto boljše, da bi se nam pojavila taka knjiga v slovenščini za naša slovenska berila. Potrebujemo jo kaj živo. Vender smemo pa z le-to knjigo tudi zadovoljni biti, vsaj je prva te vrste, ki je takó obširno izišla v Avstriji. Dosedaj posluževali smo se učitelji po največ za rečeni predmet nemške knjige: „Behandlung des deutschen Lesebuches“, von Kehr. Res, da je tudi ta knjiga izvrstna, a osnovana je na podlogi nemških učnih črtežev in je torej prirejena za šolo na Nemškem. Knjiga Schubertova pa je pisana za avstrijske šole, in dokler se ne oglasi v Slovencih pisatelj, ki nam bo enako knjigo spisal, držimo se tega návoda in kupujmo užé s početka zvezek za zvezkom rečene knjige.

— j —

Dopisi.

S Primorskega. (Druga deželna učiteljska konferencija na Primorskem.) Ta se je vršila 25. septembra v Gorici ter ž njo je bila združena tudi dokaj lepa razstava učnih pripomočkov. O polu deseti uri zjutraj zbralo se je v gimnazijalnem poslopji mnogo učiteljev in učiteljic iz mesta in z dežele, isto tako duhovnikov, precej profesorjev, šolskih nadzornikov in druge gospóde, na čelu jim c. kr. namestnik baron Depretis, milostivi knezonadškof dr. Zorn, namestniška svetovalca Schwarz in Giovanelli, c. kr. dež. šol. nadzornik vitez Klodič, c. kr. okrajni glavar baron Rechbach, učiteljski zastopniki v deželni učiteljski konferenciji in dr. — Vitez Klodič, kot predsednik deželni učiteljski konferenciji, pozdravi navzočnike najprej v nemškem jeziku, potem pa nadaljuje svoj govor v slovenskem jeziku ter navdušeno opisuje goriško domovino, poudarjaje, da njen najdraži zaklad je mladina, ki je izročena učiteljem v vzgojo in pouk. Učitelji naj bi jo uzajemno z duhovniki vzgojevali v pravem krščanskem duhu.

G. deželni šolski nadzornik, končavši slovenski svoj govor, bere laško sporočilo, v katerem pojasnuje, v koliko je koristila I. deželna učiteljska konferencija, ki se je vršila v Gorici 1875. l.